

Detta är en utskrift från från Göteborgs-Posten.

Utskriftversion av: <http://www.gp.se/nyheter/ledare/1.324607-lisa-bjorklund-barns-ratt-till-mor-och-far>

Publicerad 3 mars 2010

Uppdaterad 3 mars 2010

Lisa Björklund: Barns rätt till mor och far

I de allra flesta separationer kommer föräldrarna överens om vårdnad och umgänge, men när de är oense är det så gott som alltid mamman som får enskild vårdnad. Underligt, anser GP:s Lisa Björklund.

I Sverige har föräldrarna vanligen gemensam vårdnad om barnen oavsett om de är gifta sammanboende eller lever separerade. Ungefär 25 procent av alla barn har föräldrar, som inte lever tillsammans. Barnen bor ofta växelvis hos bägge föräldrarna men de kan bara vara mantalsskrivna på ett ställe.

Rent ekonomiskt är det fördelaktigt att vara så kallad boförälder eftersom det ger rätt till både underhållsbidrag och särskilt bostadsbidrag. Som familjekonstellationerna ser ut idag tycker jag att man starkt kan ifrågasätta om inte barnen, där så är möjligt, skall ha två adresser så att bägge föräldrarna får samma information från dagis, skolan och myndigheterna.

Dessutom borde föräldrastatusen boförälder och dess betydelse för familjens ekonomiska förutsättningar ses över och moderniseras. Att hela barnbidraget fortfarande går till modern oavsett hur mycket barnen vistas hos sin pappa är djupt orättvist. Det är inte rimligt att mamman ensidigt bestämmer om hon vill dela barnbidraget med pappan eller inte.

I de allra flesta separationer kommer föräldrarna överens om vårdnad och umgänge men när de är oense är det så gott som alltid mamman som får enskild vårdnad. 128 000 kvinnor har enskild vårdnad att jämföra med 11 000 män. En något märklig siffra med tanke på att jämställdhet mellan män och kvinnor är en bärande princip i det svenska samhället.

Det så kallade föräldraalienationssyndromet, PAS, är ett effektivt sätt för mamman att få vårdnaden. PAS innebär att man påverkar barnet i syfte att få barnet att ta avstånd från den andre föräldern. PAS är allmänt förekommande vid konfliktfyllda separationer och utförs oftast av boföräldren.

Domstolar tar hänsyn till barnets önskemål i frågor som rör vårdnad, boende och umgänge, och därför blir det extra viktigt vad barnet sagt till vårdnadsutredaren från familjerättsbyrån. Att medvetet utöva en form av psykisk misshandel mot sitt barn blir en vinstlott fastän det snarare borde vara det motsatta.

Jag kan inte förstå att domstolarna inte genomskådar ett sådant handlande och ser bakom barnens agerande när de stolt förklarar att det är deras eget beslut att inte vilja träffa sin pappa. De allra flesta barn älskar både sin mamma och sin pappa och vill vara med bägge föräldrarna men efter att dagligen och stundligen blivit itutade att deras pappa är dum och stygg förstår inte barnen längre vad som är sanning och vad som är lögn utan solidariserar sig med mamman.

Visst kan det förekomma misshandel och övergrepp från pappans sida men den vanligaste orsaken till att mamman inte vill släppa in pappan i barnens liv är att hon har gått in i en ny relation med en ny man. Hon vill ofta att barnet skall se honom som en del av familjen och vill t o m att barnet skall kalla honom pappa. En del mammor får också en stark känslomässig bindning till barnet och ser det som sin egendom och inte som en självständig individ.

Det är svårt för den förälder, som utsätts för PAS att få rätt domstol. Lagstiftningen som är tänkt att skydda barnet och ge det lika rätt till båda föräldrarna kan, och uppenbarligen med framgång, manipuleras. Vad som ytterst krävs är bättre lagar och större kunskap i domstolarna. De politiska partierna har här ett stort ansvar att se till att föräldrabarken moderniseras.